

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIELSKO, śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRU-
DZIAŁ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akade-
micka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13,
tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 233. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 lipca 1934 r. o przymusowym wywłaszczeniu gruntów na rzecz Skarbu Państwa na budowę drogi w Wilnie.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

233.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 lipca 1934 r.

o przymusowym wywłaszczeniu gruntów na rzecz Skarbu Państwa na budowę drogi w Wilnie.

Na podstawie art. 1, 2 i 20 ust. 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 162) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1934 r. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa z przeznaczeniem na budowę drogi, łączącej most Antokolski z szosą Borowa-Góra, podlegają według planu Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie z czerwca 1932 r. niżej wymienione grunty o łącznym obszarze 6014,92 m², położone w Wilnie, stanowiące własność niżej wymienionych osób, bądź osób, które je do dnia opisu i zajęcia nabędą:

Nr. parceli na planie	Nr. księgi hipot.	Imię i nazwisko właściciela gruntu	Miejsce położenia gruntu	Obszar gruntu w m ²
1	3362	Kreczmer Chaim-Lejba	ul. Antokolska Nr. 67	598,90
2		Rymkiewicz Ignacy	ul. Piaski Nr. 36	19,42
3	511	Morozowowie vel Morozowiczowie Aleksander i Arastazja	ul. Piaski Nr. 38	491,94
4		Spadkobiercy Oświecimskiego Aleksandra	ul. Piaski Nr. 15	2341,79
5		Lenkiewicz Jerzy	ul. Piaski Nr. 19	13,97
6		Bouffałowie Eugen- jusz i Jadwiga	ul. Piaski Nr. 17	112,13
7		Spadkobiercy Matwiejewa Pawła	ul. Sena- torska Nr. 14	125,91
8	2090	Gucałło Aleksander i Józefa	ul. Sena- torska Nr. 16	107,50
9		Radwiłłowicz Witold	ul. Sena- torska Nr. 21	2203,36

§ 2.

Zajęcie gruntów, wymienionych w § 1, nastąpi bezpośrednio po dokonaniu opisu.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) L. Kozłowski.

Minister Komunikacji:

(—) M. Butkiewicz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

Wczoraj P. Prezes Rady Ministrów Kozłowski przyjął delegację posłów i senatorów grupy regionalnej woj. krakowskiego na czele z prezesem tejże grupy B.B.W.zR. dr. Kaplickim w składzie posłów: Dobrzańskiego, Czuja, Hyli, Kleszczyńskiego, Lipińskiego i senatora Rollego, która przedstawiła Panu Pre-

zesowi Rady Ministrów postulaty, odnoszące się do doraźnego zapobieżenia klęsce powodzi, jaka nawiedziła województwo krakowskie. Postulaty te obejmują sprawy gospodarcze, zasiewów, wyżywienia inwentarza, odbudowy i oczyszczenia budynków, studzien, wyżywienia ludności, dożywiania dzieci i pomieszczenia ich w ośrodkach, nie dotkniętych powodzią. Nadto poruszono sprawy ochrony sanitarnej, technicznych robót na potokach i rzekach, sprawy kredytów i ulg podatkowych, sprawy przyspieszenia robót na Sole i zabezpieczenia terenów wiejskich oraz Krakowa od powodzi. Wreszcie delegacja przedstawiła projekt przedłużenia ferii wakacyjnych do 1 września.

Pan Prezes Rady Ministrów szczegółowo wypytywał się delegatów o ostatnie wiadomości z terenu powodziowego, zgodził się na życzenie ześrodkowania całej akcji pomocy na terenie woj. krakowskiego w rękach Nadzwyczajnego Komisarza i zażądał przedstawienia mu szczegółowych postulatów w odpowiednim memorjale, który będzie przedmiotem rozważań interesowanych Ministerstw. Memorjał taki został Panu Prezesowi Rady Ministrów doręczony.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

P. Minister Spraw Wewnętrznych dekretem z dn. 31 lipca r. b. poruczył p. majorowi dypl. Kazimierzowi Jurgielewiczowi obowiązki wicekomisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Przemówienie p. Prezesa Rady Ministrów dr. Leona Kozłowskiego.

Na wczorajszym posiedzeniu Bezpartyjnego Bloku W. z Rz. P. Prezes Rady Ministrów Dr. Leon Kozłowski wygłosił następujące przemówienie:

Korzystając z okazji zebrania się Bezpartyjnego Bloku W. z Rz., pragnę omówić nieco obszerniej prace i zamiary Rządu w dziedzinie gospodarczej. Wciąż jeszcze bowiem — i to bynajmniej nietylko w Polsce, lecz wszędzie — front walki z kryzysem jest podobny do frontu wojennego. Tylko, że armjami walczącymi są tu całe społeczeństwa. I dlatego trzeba, aby całemu społeczeństwu były znane i wiadome zamiary tych, co powołani są do kierowania zbiorowym wysiłkiem tego zmagania. Więcej niż znane — trzeba, aby były zrozumiałe. Sądzę, że właśnie za pośrednictwem Panów myśli Rządu dotrą do najszerzych kół w formie nieskażonej, że właśnie za pośrednictwem Panów można je uczynić nietylko wiadomymi, lecz i zrozumiałymi dla ogółu. Ten obowiązek: wyjaśnienia nietylko co, lecz i dlaczego się robi dla poprawy gospodarczej, ciąży na Panach, jako jeden z istotnych czynników współpracy z Rządem. Jako nowy premier za swój znów obowiązek uważam wyłożenie Panom bez ogródek tego, co i dlaczego w dziedzinie gospodarczej myślę i zamierzam.

Rzeczy zasadnicze nie będą tu, Bogu dzięki, nowe. Założenia walki z kryzysem, strategiczną — że się tak wyrażę — ideę obrony Polski przed zgubnymi skutkami tej fali nędzy i chaosu, jaka uderzyła w świat cały — wypracowano już dawno i wypróbowano już skutecznie. Rządy moich poprzedników już w początkach przesilenia potrafiły — trafniej bodaj, niż w innych krajach — ocenić jego przyczyny i wybrać drogi oraz metody odpowiednie dla Polski. Rządy moich poprzedników również, a w szczególności Rząd premiera Prystora, potrafiły wykazać słuszność tych ocen i skuteczność tych metod w momentach nie-

zwykle trudnych i napiętych. To też tu nie powiem Panom nic nowego. Założenia polskiej polityki gospodarczej nie ulegają i nie ulegną zmianie.

Jakież są to założenia?

Polska myśl gospodarcza ustaliła przede wszystkim, iż przesilenie obecne różne jest od znanych i powtarzających się kryzysów konunkturalnych, że ma przyczyny szczególne, związane z wojną światową i powojenną gospodarką wielkich mocarstw, i że wobec tego powrót do stosunków przedkryzysowych jest nieprawdopodobny. Wynikało stąd wskazanie niezmiernej wagi, odrzucone niestety w ciągu lat przez wiele państw i wielu ekonomistów — a mianowicie, że przezwyciężenie kryzysu nastąpić może tylko poprzez osiągnięcie równowagi na nowym niższym poziomie, a natomiast nie może być dokonane przez próby odbudowy równowagi przedkryzysowej. Wskazywało to, jako jedynie celową, politykę przystosowywania, nie zaś politykę prób tworzenia sztucznej konjunktury — stosowaną tak szeroko i tak bezskutecznie na świecie z jedynym istotnym skutkiem — opóźniania poprawy.

Każdy kraj oczywiście znajduje się w odmiennych warunkach i każdy winien owo nieuniknione przystosowanie przepracowywać w sposób odmienny. Warunki polskie narzucały nam z nieodpartą logiką pewne ograniczenia w wyborze metod przystosowawczych. Jesteśmy mianowicie krajem ubogim w narzędzia pracy — bogatym w przyrost ludności. Droga rozwojowa ku dobrobytowi Polski w przyszłości, ku rozwiązaniu — co dnia bardziej palącej sprawy — zatrudnienia przybywającego co roku około 1/2 miliona ludzi — wiedzie tylko poprzez wzmoczenie naszej wytwórczości, poprzez podniesienie naszej zdolności produkcyjnej, czyli przez zwiększenie narzędzi pracy. Zwiększanie sił wytwórczych to narastanie kapitałów, zwiększanie własnych sił wytwór-